

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 292. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515386936928.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Noddeda: Mi Guemuer gjør et villele Gill, aa dæ wa fult op i aalle Maahder. E Staahkelsmand wa der aasse, mæ hiele hans laanng Haahl; 293 paa,« svarede hun og jog sine pludrede Hænder ned i Dullen for at skylle Lervællingen af dem. »Jeg er lige glad,« sagde jeg, »enten du er gul eller graa, for du er mig den bedste Ven i denne Verden; men jeg skal vel aldrig blive værdig til at tage dig i Favn i Tugt og Ære.« -»Det var ikke godt andet,« sagde hun, »men kan hænde sig, at vi faar at bie lidt.« - »Jeg kan ikke bie svart længe,« sagde jeg, »for min Moder vil have Ophold, og enten skal jeg til Gaarden eller og en Søster; saadan er det, og det kan ikke blive anderledes.« - Saa begyndte hun at snøvse og tørrede sine Øjne og sukkede, men sagde ikke noget. Jeg havde ondt af det for hende, men hvad Raad skulde en hitte paa? - Naa, der kom endda en, der kunde kende os Raad, og det var sgi den her samme Stakkelsmand. Han kommer med den ene af sine Koner og havde sin Glaskiste paa Nakken og vilde ind i Gaarden. Saa vendte han sig om imod os og sagde: »Se se! hvad staar I her og bestiller? Følg med mig ind, lille Pige! saa vil jeg se, om jeg kan lave det for jer; men bliv du her udenfor saalænge, bitte Karl! saa vil jeg prøve, hvordan det kan gaa.« - De gik, og jeg satte mig paa en Sten, der laa der, og lagde mine Hænder sammen - jeg var ikke svart glad. Jeg ved ikke, hvorlænge jeg sad der, for jeg var falden i Søvn; men saa vaagnede jeg ved det, at der var en, der kyssede mig, og det var ingen anden end Ane Kirstine. »Sidder du her og sover?« sagde hun, »følg ind med, nu er det, som det skal være. Rakkeren har talt godt for os ved vor Mo'-er, og da intet andet kunde omvende hende, saa sagde han: »Der sidder en sort Kok paa Ranen - I kunde gerne faa en rød en til at gale over jer, hvis I ikke gør, som jeg nu siger.« Derover blev hun en bitte Smule bange og sagde: »Det faar at være; men jeg siger dig, Ane Kirstine! jeg vil beholde den sorthjelmede Ko til min Mælkeforsyning, og jeg vil have al den Ophold, jeg kan tilkomme.« »Det er ikke mere end rimeligt,« sagde jeg, »og saa har vi vel ikke mere at trækkes om. Nu kan du lade lyse, naar du tykkes.« - »Hør! ved du hvad, Ane Kirstine!« siger jeg: »den her Stodder, han kommer til at have en Kendelse, og den vil jeg give ham med en god Vilje; og kan vi faa fat paa ham, naar vi skal have Gilde, saa skal han ogsaa have en Gryde Suppe og en Høne til sig selv og de her Kvinder og de her Børn.« - »Det er ret nok,« sagde hun; »og jeg skal endda ogsaa give dem en Trævl eller lidt mere af mine halvgamle Klæder.«